

„Виена, 3 мартъ 1877.

„Многоуважаеми господине,

„Вие направихте голѣма услуга на българския на-
 „родъ, и така тъй злощастенъ, съ настояването си въ
 „парламента, че изпращането въ Цариградъ на българ-
 „ското прошение, за което е имало въпросъ въ тоя пар-
 „ламентъ, може да изложи на опасностъ ония, които сж
 „имали доблестъта да го подпишатъ; вие спасихте отъ
 „разни бѣди цѣло едно население. Въ качеството си на
 „делегатъ български, азъ изпълнявамъ една свещена
 „длъжностъ, като Ви отправямъ моитѣ най-тепли благода-
 „рения въ името на това население. Не зная, какво готви
 „на моето злощастно отечество европейската политика,
 „която при всичко това единодушно осжди турския ре-
 „жимъ, подъ който пжшка още това население. Но, как-
 „вото и да се случи, българитѣ ще споменуватъ всѣкога
 „съ дълбока признателностъ ония сърдцати и благородни
 „мжже, които, най-вече въ Англия, взеха и взиматъ още
 „таквъзъ живо участие въ злощастията на нашия народъ.
 „Вие сте, уважаеми господине, единъ отъ тия мжже и
 „имате право за таквазъ признателностъ.

„Въпрѣки неотстъпчивата политика на лордъ Би-
 „консфилдъ, българитѣ слѣдватъ още да разчитватъ и
 „на Англия за подобрене участъта имъ. Тѣхнитѣ на-
 „дежди за това сж толкозъ по-много основателни, че
 „турскитѣ свирѣпства, които покъртиха миналото лѣто
 „цѣлия свѣтъ, се продължаватъ частично и до днесъ още
 „и че изобщо положението на народа ни е хилядо пжти
 „по-зло отколкото бѣше прѣди тия свирѣпства. Могатъ
 „ли българитѣ да вѣрватъ, че Европа, че Англия ще ги
 „остави и тозъ пжтъ на произвола на тиранитѣ и на
 „джелатитѣ имъ?